

SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI W 2008 r. POWIATOWEGO PROGRAMU PROMOCJI ZATRUDNIENIA ORAZ AKTYWIZACJI LOKALNEGO RYNKU PRACY NA LATA 2007-2010

(skrót)

Skala i natężenie bezrobocia:

Rok	Bezrobotni						Stopa bezrobocia (%) ^a
	ogółem	indeks*	Płeć				
			mężczyźni		kobiety		
			ogółem	indeks ^o	ogółem	indeks ^o	
1998	2341	*	957	40,9	1384	59,1	8,2
1999	2778	118,7	1223	44,0	1555	56,0	9,7
2000	2825	101,7	1243	44,0	1582	56,0	9,8
2001	3309	117,1	1670	50,5	1639	49,5	11,8
2002	2897	87,6	1494	51,6	1403	48,4	10,6
2003	2572	88,8	1276	49,6	1296	50,4	9,7
2004	2375	92,3	1154	48,6	1221	51,4	11,4
2005	2542	107,0	1322	52,0	1220	48,0	11,9
2006	2121	83,4	1048	49,4	1073	50,6	10,1
2007	1542	72,7	709	46,0	833	54,0	7,5
2008	1728	112,1	870	50,3	858	49,7	8,2

* (indeks) – poprzedni rok = 100,

^o (indeks) – % w ogólnej liczbie bezrobotnych

^a (stopa bezrobocia) - wyrażony w procentach stosunek liczby zarejestrowanych bezrobotnych do liczby cywilnej ludności aktywnej zawodowo.

Określenie zmian zachodzących w strukturze zawodowo - kwalifikacyjnej na lokalnym rynku pracy.

Na powiatowym rynku pracy od 2005 r. utrzymuje się taka sama tendencja. Podaż siły roboczej w znacznym stopniu przewyższa zapotrzebowanie na pracowników.

Występowanie zawodów nadwyżkowych nie oznacza, że pracodawcy nie zgłaszają ofert dla bezrobotnych o tych specjalnościach. Z praktyki Urzędu wynika, że pracodawcy najczęściej poszukują wykwalifikowanych pracowników o wysokich kwalifikacjach i umiejętnościach dostosowanych do nowoczesnych technologii i wymogów obecnego rynku pracy. Najczęściej zarejestrowani bezrobotni nie spełniają ani wymogów współczesnych rozwiązań technicznych miejsc pracy, jak również wymagań i oczekiwań pracodawców. Taką grupę tworzą zawody kończące się cyframi 90, w klasyfikacji zawodów i specjalności określani z przedrostkiem „Pozostali” tzn. o rzadkich i specyficznych kwalifikacjach. Po ostatnim rankingu takich zawodów było 33.

Najwięcej jest zawodów dla których średnia miesięczna liczba ofert pracy wynosi zero, a jest ich 196. Zerowa szansa uzyskania oferty wystąpiła nawet u bezrobotnych o wysokich kwalifikacjach zawodowych, chodzi tu na przykład o specjalistów ochrony środowiska, kierowników małych przedsiębiorstw, grupę inżynierów, z tego: budownictwa ogólnego, budowy dróg, instalacji sanitarnych, mechaników, leśnictwa, ogrodnictwa, rolnictwa, rybactwa zootechniki, nauczycieli, filologów i wychowawców.

W najgorszej sytuacji na rynku pracy pod względem uzyskania oferty pracy były osoby: bez zawodu;

posiadające zawód: robotnik pomocniczy w przemyśle przetwórczym, krawiec, technik rolnik, asystent ekonomiczny (zawód szkolny: technik ekonomista), rolnik produkcji roślinnej i zwierzęcej (zawód szkolny: rolnik), technik mechanik, kucharz, technik leśnik, tokarz, pedagog, palacz kotłów parowych, specjalista administracji publicznej, magazynier, murarz, robotnik budowlany, specjalista ochrony środowiska, technik budownictwa, malarz budowlany, karmelarz, konduktor.

Deficyt wystąpił w 12 specjalnościach, z tego o największym wskaźniku deficytu:

- 12,0: robotnik drogowy ;

- 11,9: robotnik gospodarczy;

- 4,0: robotnik placowy i kierowca autobusu;
- 3,0: recepcjonista, mechanik pojazdów samochodowych, kierowca samochodu ciężarowego.

Jedyną specjalnością deficytową, którą zdobywa się po ukończeniu szkół ponadgimnazjalnych funkcjonujących na terenie powiatu Hajnowskiego tj. Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Hajnówce jest mechanik pojazdów samochodowych.

Stale, tj. od czerwca 2005 r. (początku analizy zawodów) w rankingu zawodów deficytowych występują 2 specjalności: robotnik gospodarczy i robotnik placowy, od grudnia 2005 r. recepcjonista.

Od 31.12.2007 r. zawodem deficytowym jest: kierowca autobusu, a od czerwca 2008 r. grupa zawodów deficytowych rozszerzyła się o: spawacza ręcznego gazowego, mechanika pojazdów samochodowych, mechanika maszyn i urządzeń przemysłowych, elektromechanika pojazdów samochodowych i kierowcę samochodu ciężarowego.

Na lokalnym rynku pracy były też zawody, na które wystąpił popyt, a w rejestrze PUP nie było bezrobotnych posiadających odpowiednie wykształcenie, czy też kwalifikacje do podjęcia tego typu pracy. Takich zawodów było 29, tj.: kierownik wewnętrznej jednostki organizacyjnej gdzie indziej niesklasyfikowany, chemik – technologia chemiczna, administrator systemów komputerowych, specjalista bezpieczeństwa i higieny pracy, radca prawny, laborant chemiczny, technik geodeta, technik fizjoterapii, technik farmaceutyczny, instruktor amatorskiego ruchu artystycznego, przedstawiciel handlowy, spedytor, instruktor dyscypliny sportu, sekretarka, gospodyni, kamieniarz, betoniarz, konserwator budynków, lakiernik wyrobów drzewnych, mechanik silników spalinowych, operator maszyn do produkcji opakowań z papieru i tektury, kierowca ciągnika siodłowego, operator żurawia jezdniowego, kierowca operator wózków jezdniowych, pomoc laboratoryjna, gospodarz domu, bileter, pomocniczy robotnik w gospodarstwie rybackim, robotnik magazynowy.

Ostatnią grupę tworzyły zawody zrównoważone, było ich 7. Wystąpili tu przedstawiciele wszystkich poziomów wykształcenia, w następujących zawodach: inżynier technologii drewna, nauczyciel nauczania początkowego, specjalista bankowości, kasjer bankowy, kierowca samochodu osobowego, pokojowa w hotelu, sprzątaczką.

Najczęściej powtarzające się oferty pracy oraz zgłaszane potrzeby lokalnych pracodawców dotyczyły zawodów: sprzedawca, przedstawiciel handlowy, stolarz/stolarz meblowy, robotnik budowlany, pracownik ochrony mienia i osób.

